

Bjarne Laustsen (S):

Man står og praler af, at de udsatte grupper er kommet i arbejde, og på samme tidspunkt, som man praler af det, er der altså en stor stigning i antal udsatte. Hvis nu ministeren havde ret, så betød det, at de jo havde penge nok, og så var det jo ikke betalingsevnen, der var noget galt med.

Prøv nu at forklare, hvad man reelt har gjort. Man har flyttet vores arbejdsformidling over til kommunerne. Kritikken hagler ned over jobcentrene om, at man ikke sørger for at få de her folk i arbejde. Og vi har jo alle sammen en historisk chance for at få dem i arbejde, men regeringen er mere villig til at få lukket op for og til ikke at kontrollere østeuropæisk arbejdskraft og alle den slags ting, altså at få en villig og en billig polak frem for at få nogle af de her grupper i arbejde. Det er den ene ting.

Det andet, jeg spurgte konkret om, var: Får de familier her flere penge med det lovforslag, som er det eneste initiativ, regeringen har taget? Får de flere penge til at betale deres husleje for med det lovforslag end med det, der var før?

Kl. 15.20

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er altså, som om hr. Bjarne Laustsen ser fuldstændig bort fra, at den husleje, man skal betale, også betyder noget. Det, der jo er vigtigt, er, om den husleje er på et niveau, som svarer til, hvad man har mulighed for at betale. Derfor er det jo også væsentligt at vide, hvad det er for nogle huslejestørrelser, man rent faktisk har vanskeligheder med at betale, og som kan være medvirkende til, at det ender i en udsættelses-sag.

Der ligger ikke i lovforslaget noget initiativ gående på, at man nu bare skal bevilge yderligere en pose penge eller f.eks. gå ind og betale huslejen på vegne af folk. Det er slet, slet ikke den slags initiativer, jeg mener der skal til.

Det, der ligger i lovforslaget, er, at kommunerne får en forpligtelse til at genvurdere sagen, altså se på, om man har ydet den rette støtte og hjælp til den borger, der måtte have nogle problemer. Altså, hvis det er en kontanthjælpsmodtager, er det jo en, som er kendt af kommunen i forvejen. Er der andre problemer, der gør sig gældende, er der misbrugsproblemer, er der andre forhold, som bør spille ind i kommunens vurdering af, hvad det er for en hjælp og støtte, vedkommende har behov for? Det er det, der ligger i lovforslaget.

Rasmus Prehn (S):

Socialministeren sætter selv fokus på husleje-spørgsmålet. Der vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det jo er sådan, at vi har ganske høje huslejer i Danmark. Socialdemokratiet foreslog i forbindelse med boligforhandlingerne, at man skulle gøre noget for at sætte huslejerne ned. Men det, ministeren præsterede, var jo en lunken aftale, som kun i meget ringe grad i de særligt udvalgte områder satte huslejen ned. Så det kunne også have været med til at løse problemet.

Under alle de spørgsmål, der har været her, taler ministeren om, at vi mangler den nødvendige viden. Der vil jeg bare endnu en gang slå fast, at den nødvendige viden kunne vi have haft, hvis vi havde sat undersøgelsen i gang allerede for 1 år siden, da vi tog spørgsmålet op første gang.

Endelig vil jeg spørge: Når vi nu ikke har den viden, er det så ikke værd at lytte til dem, der er derude, og som arbejder med det her, nemlig boligfolk i Boligselskabernes Landsorganisation, der siger: Vores erfaring er, at det er folk, der bliver ramt af kontanthjælpsloftet – det er vores erfaring? Skulle man ikke til at lytte til det og sige, at så hjælper man folk nu og her, frem for at bruge det, at man ikke har fået undersøgt det ordentligt, at man ikke tog sig sammen allerede for 1 år siden, som en dårlig undskyldning for at lade folk gå i den her situation, hvor de bliver sat ud af deres bolig? Det er jo en helt uholdbar situation.

Vi skal jo også tænke på, at der i mange af tilfældene er tale om familier med børn, der bliver sat ud. Jeg vil da hellere løse et problem for meget end et for lidt, hvis man kan sige det på den måde. Altså: Sæt ind, og løs det her problem.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jo lige præcis det, jeg gør. I forhold til de målgrupper, som hr. Rasmus Prehn taler om, har jeg jo netop sat ind for at løse problemet allerede nu. Jeg har skærpet vejledningen af kommunerne, når det drejer sig om børnefamilier, udsatte familier. Der er allerede taget et initiativ.

Så nævner hr. Rasmus Prehn kontanthjælpsmodtagere. De vil jo være dækket af det lovforslag, der netop nu er til behandling, og som giver kommunerne en forpligtelse til at genvurdere deres sag.

Så jeg har jo handlet i forbindelse med de situationer, hr. Rasmus Prehn nævner, men det får da ikke mig til at sige: Så, det var så det. For jeg